

NARODOWY
STARY **TEATR**

**BANKRUCTWO
MAŁEGO
DŹEKA**

WEDŁUG
JANUSZA KORCZAKA

REŻYSERIA
MACIEJ PODSTAWNY

NARODOWY
STARY **TEATR**

**BANKRUCTWO
MAŁEGO
DŹEKA**

WEDŁUG
JANUSZA KORCZAKA

REŻYSERIA
MACIEJ PODSTAWNY

„MISTER TAFT, CZY TO PRAWDA, ŻE MOŻNA PRZEZ NOC OSIWIEĆ?”

Pyta Dżek. Dziecko. Ale już nie niewinne — bo coś wie. Coś przeczuwa. I chce oswiecić — jakby to miało dać mu prawo głosu w sprawach poważnych i pomóc ten głos zmanifestować: o pieniądzach, o klasie, o dorosłych, o swoich uczuciach w całej ich komplikacji.

Dżek wie więcej, niż się dorosłym wydaje. Czuje ciężar odpowiedzialności, presji, wstydu. Jak wiele współczesnych dzieci — mierzy się z pytaniami, których dorośli nie chcą wypowiedzieć na głos.

Ten fragment — a jest ich więcej — pokazuje, jak bardzo Korczak wierzył dzieciom i ich rozumowi. Wiedział, że dzieci nie trzeba chronić przed światem — tylko uczynić je jego częścią.

Dlatego zdecydowaliśmy się sięgnąć po *Bankructwo małego Dżeka*. Bo ta nazywana „podręcznikiem ekonomii dla dzieci” książka — choć napisana sto lat temu — mówi o kwestiach dojmująco aktualnych: o kryzysie, nierównościach, o potrzebie troski. O tym, czy dziecko ma prawo do własności, do głosu, do błędu. I czy możemy je traktować jak partnera — nie jak odbiorcę edukacyjnych haseł. *Bankructwo małego Dżeka* jest tylko „bajką” o pieniądzach, ale opowieścią o dorastaniu do wspólnoty. I o płynących z niej zyskach. O tym, że dzieci też mogą tworzyć świat — o ile dostaną wsparcie, przestrzeń i zaufanie.

W świecie Dżeka edukacja to nie tylko lekcje — to doświadczenie demokracji i solidarności. Nauczycielka, która zadaje dzieciom pytanie: „Czy słusznie, że Dżek dla dobra klasy poniósł aż tak dużą ofiarę?”, nie tylko uczy rachunków. Uczy, że szkoła to wspólnota. Uczy, że warto próbować.

Dżek pyta, myśli, działa. Popelnia błędy, ale chce rozumieć. Chce być traktowany serio. Dlatego tak ważna jest dla niego relacja ze starym sklepikarzem, który zarówno objaśnia, co znaczy kooperatywa, kredyt, kalkulacja i bankructwo, ale pokazuje, że dorosły może powiedzieć dziecku: „przepraszam”, „nie wiem”, „chcę być twoim przyjacielem”, „czy mogę ci pomóc?”, „a jak ty o tym myślisz?”

Nie wierzymy w świat izolujący się od dziecięcej wrażliwości tak, jak nie ufamy teatrowi dla młodych powstającemu z dala od nich. Dlatego w tym miejscu chcę podziękować dziecięco-młodzieżowej grupie fokusowej, która towarzyszyła nam w procesie powstawania tego spektaklu i dzieliła się swoją perspektywą, tworząc z nami i całym zespołem twórczym prawdziwą teatralną kooperatywę. Dobrze jest (się) posłuchać. Wspólnie pomyśleć. I dobrze jest pobyć razem.

DOROTA KOWALKOWSKA

OPOWIEDZIEĆ EKONOMIĘ PO KORCZAKOWSKU

W 1924 roku Janusz Korczak (Henryk Goldszmit) wydał *Bankructwo małego Dżeka*, jedną z pierwszych w Polsce książek o edukacji ekonomicznej. Promowała ona przedsiębiorczość i oszczędność. Ale też wzajemną pomoc i współpracę. Korczak opowiadał w niej o pieniądzach, prowadzeniu rachunków, sporządzaniu budżetu i bilansów. Opowiadał również o sprawach trudniejszych, z którymi zmagają się wówczas wiele dzieci: bezrobociu, kryzysie i nierównościach. Historia niepozornego chłopca, który zakłada w klasie spółdzielnię — aby inni mogli tanio kupić zeszyt czy wspólnie korzystać z roweru — nie tylko uczyła dzieci podstawowych zagadnień przedsiębiorczości. Była czymś więcej: pierwszą powieścią znanego już wówczas autora, która propagowała wśród młodych spółdzielczość.

Ruch spółdzielczy, obecny także w szkołach, był w międzywojniu bardzo prężny. Chodziło w nim o wspólne, oddolne tworzenie małych przedsiębiorstw, umożliwiających tanie zakupy bądź nisko oprocentowane pożyczki. Ale kooperatywy nie miały charakteru tylko komercyjnego. Chodziło w nich o to, by część nadwyżek przeznaczać na cele społeczne, jak choćby na biblioteki, koła samokształceniowe, domy kultury czy świetlice. Spółdzielnie kładły nacisk na pracę, zaradność i społeczne zaangażowanie. Więcej, ich propagatorzy myśleli o nich jako obywatelskiej szkole demokracji: nauce równości, współpracy, wspierania się i samorządności. Do tej samej szkoły przywiązany był Korczak. Mało kto zdaje sobie sprawę, że w Domu Sierot przy Krochmalnej 92 istniał nie tylko sąd koleżeński i samorząd, ale również kasa oszczędnościowo-pożyczkowa. Dzieciom płacono za cięższe żyzury. Miały poznać „blaski i cienie” posiadania. Ale też przyzwyczaić się do tego, że za pracę należy się płaca.

Szkołę demokracji i zaangażowania proponował także powieściowy Dżek. Na pierwszy rzut oka był bohaterem mało atrakcyjnym. Nie miał wielu talentów i charyzmy. Nie przeżywał barwnych przygód. Na tle innych powieści Korczaka, w których dzieci posiadają władze lub magiczne zdolności, był typem przeciętniaka. Jego twórca uważał go jednak za osobę niezwykłą. A to dlatego, że reprezentował wartości zaniedbane lub lekceważone. Nie tylko lubił działać dla innych, ale umiał to dobrze zorganizować. Nie zrażał się przegraną. Był uczciwy, pracowity, sumienny, drobiazgowy i cierpliwy. Przed wszystkim jednak starał się działać na rzecz dobra wspólnego, choć doskonale

zdawał sobie sprawę, że warunki są ciężkie, a ludziom często trudno pogodzić własne interesy i poglądy.

Dzięki tej postaci Korczak chciał pokazać, że to, co naprawdę wartościowe i trwałe w życiu społecznym i politycznym, składa się często z działań zupełnie niepozornych ludzi. Ich praca nieraz wydaje się niewidoczna. Ale to właśnie dzięki ich wysiłkom — często niewdzięcznym, pozornie mało spektakularnym i ograniczonym do najbliższego otoczenia — lepszy świat staje się możliwy. W czasach kryzysów — politycznych, społecznych, ekonomicznych być może właśnie postawa Dżeka pozwala spokojniej myśleć o teraźniejszości i przyszłości. A młodym odkrywać prawdziwy sens pojęcia sprawczości i współpracy.

MARTA RAKOCZY
Korczakianum

WYCHOWANIE EKONOMICZNE WEDŁUG JANUSZA KORCZAKA W *BANKRUCTWIE MAŁEGO DŹEKA*

Bankruktwo małego Dżeka Janusza Korczaka to jedno z pierwszych i najpełniejszych dzieł wychowania ekonomicznego. Wyjątkowość tej powieści polega na tym, że nie ogranicza się ona tylko do przedstawiania suchych pojęć, lecz także angażuje młodego odbiorcę w proces samorozwoju za pomocą żywej opowieści o przygodach Dżeka Fultona oraz jego koleżanek i kolegów. Wychowanie ekonomiczne proponowane przez Korczaka jest więc czymś więcej niż tradycyjną edukacją ekonomiczną. Polega ono na przekazywaniu wiedzy ekonomicznej, rozwijaniu związanych z nią umiejętności i kształtowaniu postaw społecznych oraz etycznych przez pryzmat codziennych doświadczeń dziecka.

W powieści Korczaka Dżek, uczeń szkoły podstawowej, próbuje zrozumieć mechanizmy gospodarcze m.in. podczas prowadzenia szkolnej kooperatywy. Dowiaduje się, czym są przychody, koszty, ryzyko oraz odpowiedzialność za powierzone pieniądze. Korczak, pokazując realia spółdzielni uczniowskiej, podkreśla ogromne znaczenie kształcenia już od najmłodszych lat kompetencji przedsiębiorczych i postaw prospołecznych.

Wychowanie ekonomiczne u Korczaka to także nauka praktycznego myślenia, umiejętności planowania i zarządzania zasobami oraz podejmowania decyzji i przewidywania ich konsekwencji. Te kompetencje są niezbędne do funkcjonowania na rynku pracy, w gospodarce i społeczeństwie. Wybitny Pedagog z pomocą Dżeka pokazuje młodym czytelnikom, jak ważne są odpowiedzialność za własne decyzje, współpraca w grupie i korzystanie z wiedzy innych.

Janusz Korczak w swoim podejściu do wychowania ekonomicznego pokazuje zatem, że poznawanie prawideł ekonomii powinno iść w parze z kształtowaniem postawy szacunku dla siebie i innych oraz ze świadomością społecznej odpowiedzialności. *Bankruktwo małego Dżeka* to ciągle aktualne, ponadczasowe dzieło wychowania całościowego, które przygotowuje młodego człowieka do dorosłego życia — aktywnego, samodzielnego i świadomego.

TOMASZ RACHWAŁ
Uniwersytet Ekonomiczny w Krakowie

BANKRUCTWO MAŁEGO DŹEKA

Cześć, jestem Dżek Fulton. W zeszłym roku rozpoczęliśmy w klasie projekt, który miał trochę rozruszać naszą szkołę. Przede wszystkim zależało mi, żeby zrobić coś wspólnie z innymi i dla innych. Tak powstała KOOPERATYWA.

Potrzebuję z kimś to przegadać i przemyśleć.

Jeśli masz chwilę, to potrzebowałbym Twojego wsparcia i porady. Chcę poznać Twój punkt widzenia, a może wpadną Ci do głowy jakieś pomysły, którymi chciałbyś się podzielić i które pozwolą nam wzmocnić KOOPERATYWĘ.

- **WSPÓLNY PROJEKT:**
Jak wytłumaczysz ludziom z klasy co to właściwie jest ta KOOPERATYWA?
- **BUDŻET:**
Czy da się zrobić Kooperatywę bez pieniędzy? A jeśli nie, to skąd wziąć pieniądze? I ile kasy potrzeba, żeby w ogóle zacząć taki projekt?
- **STRATEGIE i NEGOCJACJE:**
Jak przekonać ludzi z klasy, że KOOPERATYWA może być sukcesem i wszyscy na tym skorzystają?
- **BUSINESS PLAN:**
Jak w ogóle się do tego zabrać? Od czego zacząć? Jakie mam zasoby? Jakie czekają nas zadania? Kiedy zobaczymy efekty?
- **ANALIZA RYZYKA:**
O czym warto pamiętać, żeby KOOPERATYWA się udała? A co jeśli to będzie kłapa? Co zrobić, żeby KOOPERATYWA na pewno nie okazała się katastrofą?
- **KONSULTACJE:**
Czy potrzebujemy pomocy dorosłych? Jeśli tak, to kogo o to najlepiej poprosić? I właściwie o jaką pomoc chodzi?

KOOPERATYWA - grupa ludzi,
która współpracuje ze sobą
dla osiągnięcia wspólnych celów.

MEGAKOOPERATYWA IM. DŻEKA FULTONA

WYZWANIE PIERWSZE:

KLASA, Z KTÓREJ NIE CHCE SIĘ WYCHODZIĆ

Pomyśl o tym jak wygląda Twoja szkoła i sala lekcyjna, w której spędzasz najwięcej czasu? Czy masz wpływ na to, jak ta przestrzeń wygląda? Jak się w niej czujesz? Gdybyś mógł z pomocą swojej klasy coś zmienić, od czego byś zaczął?

BUDŻET PARTYCYPACYJNY:

To pewna suma pieniędzy, która może być oddana we wspólne ręce. Ale, żeby je dostać, musicie wspólnie przemyśleć i ustalić, na co i jak je wydacie. No i czy wszyscy (albo chociaż większość) się na to zgadzają. Inaczej z kasy nici.

Załóżmy, że na początek możecie zdobyć dla swojej klasy tysiąc złotych. Na co wspólnie wydalibyście takie pieniądze? Pamiętaj, że celem jest poprawienie Waszego komfortu w klasie.

BANK POMYSŁÓW:

Na początek wypisz wszystko, co przychodzi Ci do głowy, nie ignoruj żadnego z pomysłów, nie krytykuj samego siebie. Gdy zaczniesz od myślenia: „To bez sensu! To się nie uda! To jest głupie!” — wtedy na pewno żaden z Twoich pomysłów nie wypali.

PROJEKT:

Wybierz pomysł, na którym najbardziej Ci zależy i który warto przedstawić innym. Na początek krótko, ale konkretnie. Spróbuj w trzech zdaniach opisać, na czym polega Twój projekt. Pamiętaj, oni go jeszcze nie znają. Opisz go tak, żeby jak najwięcej od razu zrozumieli.

BUDŻET:

Czego potrzebujesz, żeby pomysł się udał? Zrób sobie notatki. Co jest najważniejsze do zakupu? Czy wiesz, co ile kosztuje? Warto zrobić tzw. badanie rynku. Co to znaczy? Nic skomplikowanego: po prostu sprawdzenie cen np. w Internecie.

ZASOBY WŁASNE:

Zastanów się, czy w Twoim pomyśle są rzeczy, które można zrobić bez pieniędzy — na przykład wspólną pracą. Pomyśl, jakie umiejętności i talenty mają Twoi koledzy z klasy? Jak namówiłbyś ich do wspólnego działania.

PLAN ZADANIOWY:

Nawet jeśli to Twój pomysł, nie rób wszystkiego sam. Pomyśl, co jest do zrobienia, żeby zrealizować plan. Wypisz wszystkie najdrobniejsze zadania, jakie pojawiają się w Twojej głowie, a które wiążą się z projektem. Jak podzielisz zadania wśród kolegów? Niech inni też poczują się odpowiedzialni. Wtedy to będzie także ich projekt.

CELE:

Każdy dobry projekt udaje się wtedy, gdy ma jasno ustalone cele. Napisz w trzech punktach, po co, twoim zdaniem, robicie ten projekt. Bądź wobec siebie uczciwy.

1.

2.

3.

Obejrzałam próby do spektaklu *Bankructwo małego Dżeka* i wiem, że to jedno z tych przedstawień, o których myśli się po wyjściu z teatru.

Rzadko rozmawia się z dziećmi o pieniądzach; w szkole nie ma takiego przedmiotu jak przedsiębiorczość, rodzice też często nie potrafią.

Nawet dzieci często uważają, że pieniądze są tematem tabu, a tak nie powinno być. Spektakl w mądry sposób porusza temat zarządzania pieniędzmi. Twórcy traktują swoich widzów poważnie.

Podoba mi się otwarte zakończenie spektaklu, każdy może je interpretować na swój sposób. I sam zadać sobie pytania: co to znaczy porażka?

Nastka Idziak / Klasa VIII

DŹEK
TU BYŁ

BANKRUCTWO MAŁEGO DŹEKA

OBSADA

BOGUMIŁA BAJOR
ZBIGNIEW W. KALETA
ŁUKASZ STAWARCZYK
KRZYSZTOF STAWOWY

TEKST

DOROTA KOWALKOWSKA
MACIEJ PODSTAWNY

DRAMATURGIA

DOROTA KOWALKOWSKA

SCENOGRAFIA I KOSTIUMY

MARTA ŚNIOSEK-MASACZ

KONSULTACJE CHOREOGRAFICZNE

ANNA OBSZAŃSKA

MUZYKA

JUSTYNA SKOCZEK

WIDEO

AMADEUSZ NOSAL

INSPICJENTKA

HANNA NOWAK

PREMIERA

11,12 PAŹDZIERNIKA 2025
NOWA SCENA

WEDŁUG
JANUSZA KORCZAKA

REŻYSERIA
MACIEJ PODSTAWNY

WYZWANIE DRUGIE:

WYCIECZKA KLASOWA

Nie czekaj, aż nauczyciele i rodzice postanowią, gdzie i kiedy jedziecie na wycieczkę klasową. Przygotuj swój pomysł, do którego uda Ci się namówić kolegów i koleżanki. A potem plan wspólnie przedstawcie wychowawczyni / wychowawcy. Można zacząć od rzeczy prostych: wyjście do ogrodu botanicznego albo warsztaty w pobliskim teatrze pewnie będzie łatwiej zorganizować niż wyjazd do innego województwa czy kraju. Ale jeśli okaże się, że jesteście w tym dobrzy, a Wasza wyobraźnia nie zna granic, możecie stawiać przed sobą kolejne wyzwania. Warto od razu spisać powody, dla których chcecie wybrać właśnie to miejsce.

HARMONOGRAM:

Każda wyprawa zaczyna się od opracowania planu. Wtedy widzimy, czy wystarczy nam czasu na wszystkie pomysły, czy nie będzie nudno albo zbyt intensywnie, albo czy jest czas na odpoczynek.

BUDŻET:

Każda wycieczka, to również wydatki: koszty transportu, bilety do muzeum lub na basen, jedzenie, ubezpieczenie itd. Przy dłuższych wyprawach to również koszty noclegów.

Zrób listę wydatków, o których musicie pamiętać przy planowaniu. Najpierw wymień wszystko, co przychodzi Ci do głowy. A potem zrób badania rynku, czyli sprawdź, co ile może kosztować.

--	--

ŹRÓDŁA FINANSOWANIA:

Zastanów się skąd można wziąć pieniądze na wycieczkę? Czy tylko z kieszeni rodziców? I czy całą klasę będzie na to stać? Możecie dostosować plany do budżetu albo poszukać sposobów na zdobycie funduszy. Jakież pomysły przychodzą Ci do głowy? Porozmawiaj o tym z ludźmi z klasy.

+ _____

+ _____

+ _____

+ _____

+ _____

ANALIZA RYZYKA:

Każdy projekt może już od początku zawierać błędy. Warto też mieć w zanadru pomysły na tzw. wszelki wypadek. Wypisz w punktach, co może wpłynąć na to, że taka wycieczka się nie uda albo będzie klapą. Może będzie padać albo część klasy się pochoruje, więc będą woleli zostać w domu. Jeśli wcześniej przewidzisz ryzyko, twój plan będzie lepiej przygotowany do zaprezentowania innym.

PORĘCZENIE:

Nawet jednodniowa wycieczka to inwestycja oraz podejmowanie odpowiedzialności i ryzyka. Zgodnie z przepisami potrzebujecie dorosłych, którzy wesprą Was w realizacji pomysłu (zarówno finansowo jak też organizacyjnie). Warto pokazać, że naprawdę Wam zależy, że to nie chwilowy kaprys, a Wy sami poważnie podchodzicie do postawionego sobie zadania. No i tu pojawia się najnudniejsza, ale też najważniejsza część projektu: ZGODY i PORĘCZENIA!

Pomyśl, czyjej zgody i wsparcia potrzebujecie do swojego projektu. Czy ta osoba, podpisze się imieniem i nazwiskiem pod waszym projektem i podejmie ryzyko? Zastanów się, co zrobić, żeby ją przekonać i zbudować zaufanie.

Książki Janusza Korczaka to klasyka, ale klasyka, która naprawdę potrafi coś powiedzieć także dzisiaj. *Bankructwo małego Dżeka* to niby prosta historia, a jednak wciąż, bo opowiada o czymś bardzo ważnym: o odpowiedzialności, uczciwości i o tym, jak trudno czasem dorastać. Jak przenieść taką książkę na scenę? Moim zdaniem teatr to najlepsze miejsce, żeby ją zobaczyć, bo emocje, które są w tej opowieści, jeszcze mocniej działają, kiedy widzi się je na żywo.

Fabula skupia się na chłopcu, który musi zmierzyć się z problemami większymi niż on sam. To nie jest tylko opowieść o XX wieku, ale o życiu w ogóle. Każdy z nas ma jakieś trudne wybory, każdy czuje czasem, że coś go przerasta. Dlatego oglądając ten spektakl, można zobaczyć w Dżeku trochę samego siebie.

Teatr sprawia, że książka ożywa. Nie tylko czytamy o emocjach bohatera, ale naprawdę je widzimy. Strach, nadzieja, rozczarowanie — aktorzy potrafią to pokazać w taki sposób, że łatwiej zrozumieć, o co w tym wszystkim chodzi. Do tego światła, muzyka i scenografia — to sprawia, że całe przesłanie jest mocniejsze niż w samej lekturze.

Moim zdaniem taki spektakl jest też super ważny dla młodzieży. Często mówi się, że lektury są nudne, ale teatr potrafi pokazać, że to nieprawda. To nie jest jakaś martwa literatura, tylko coś, co naprawdę da się poczuć. Dzięki temu łatwiej zrozumieć sens książki i zobaczyć, że te problemy sprzed ponad 100 lat są wciąż aktualne. No i nie można zapomnieć o tym, że historia Dżeka to też opowieść o społeczeństwie. Korczak świetnie pokazywał biedę, różnice między ludźmi, to, że czasem trzeba walczyć o swoją przyszłość. I właśnie o tym też może być rozmowa po spektaklu — o problemach, które wcale nie zniknęły.

Myślę, że warto zobaczyć *Bankructwo małego Dżeka* w teatrze, bo to nie tylko ciekawa historia, ale też coś, co może nas naprawdę poruszyć. Można się wzruszyć, zastanowić i lepiej zrozumieć, czym jest odpowiedzialność, uczciwość i praca. To sztuka, która daje do myślenia młodszym i starszym.

WYZWANIE TRZECIE:

NOCOWANKO

Inwestycja w klasę szkolną i wspólna wycieczka się udały. Pieniądże się znalazły. Nikt nie przepłacił. Nikt nie stracił. Wszyscy zadowoleni i odbyło się prawie bez awantur. Jest sukces.

Ale poprzeczka rośnie.

A gdyby tak namówić ludzi z klasy na nocowanie w szkole? Czy wszyscy od razu zbojkotują pomysł? Czy dyrekcja i nauczyciele powiedzą kategorię NIE? Potraktuj to jako wyzwanie. Pomyśl, jak przedstawić ten pomysł? Jak przygotować się do rozmów z kolegami i koleżankami? Jak przekonać dorosłych?

CELE:

Wymień trzy powody dla których warto zrealizować ten pomysł. Jeśli sam nie będziesz przekonany, innych też nie przekonasz.

1.

2.

3.

HARMONOGRAM:

Zbuduj ramowy plan wydarzenia, czyli wszystkie główne punkty: kiedy zaczynacie, kiedy kończycie, jakie atrakcje warto zaplanować?

PLAN ZADANIOWY:

Pomyśl, co trzeba zrobić, zanim wydarzenie się zacznie, żeby podczas nocowanki skupić się już głównie na dobrej zabawie. Jak wcześniej przy wycieczce, zaproś osoby z klasy do współpracy, nie rób wszystkiego sam. Pomyśl, kto jest w czym dobry i jak możesz podzielić zadania.

NEGOCJACJE:

Jakich argumentów i sposobów użyjesz, żeby przekonać dorosłych, że Twój / Wasz pomysł jest doskonały? Może warto je spisać.

KONTRAKT:

czyli na co się umawiamy. Warto przygotować rodzaj umowy, w której wymienicie wszystkie zasady, jakie będą obowiązywać podczas Waszego wspólnego wydarzenia: do czego zobowiązują się uczniowie, do czego zobowiązują się dorośli (nauczyciele, rodzice, pracownicy szkoły). Pomyśl o komforcie wszystkich tych osób, ale też o bezpieczeństwie. Przedstaw pomysły kolegom i koleżankom. Być może będą chcieli dołożyć coś od siebie.

ANALIZA RYZYKA

czyli czarny scenariusz. Wymień w punktach, co twoim zdaniem może zepsuć całą imprezę albo sprawić, że ten pomysł zupełnie nie będzie możliwy do zrealizowania. Pozwól sobie na marudzenie. Wtedy zobaczysz jakie przeszkody i wyzwania warto przewidzieć.

-
-
-
-
-
-
-
-
-
-

ZAMIENIŁ STRYJEK SIEKIERKĘ NA KIJEK

To zadanie dla tych, którzy poczuli w sobie iskierkę biznesową. Gdybyś miał trochę pieniędzy, np. wspomniany 1 000 złotych tyłko dla siebie, to na co byś go wydał? W co byś zainwestował takie pieniądze?

Każdy przedmiot na rynku ma swoją wartość. Ale jak to mówią: towar jest wart tyle, ile człowiek chce zapłacić. Czasami ten sam przedmiot może kosztować kilka albo kilkaset złotych. Pomyśl, od czego to zależy.

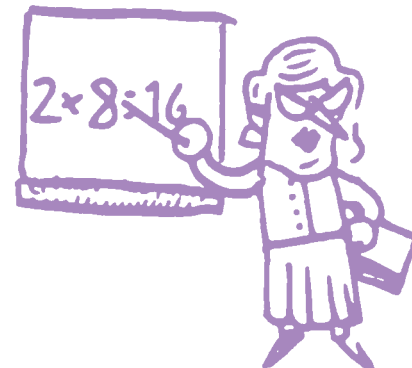
A teraz wyobraź sobie, że masz fajny ołówek, który w sumie nie jest Ci potrzebny. Pomyśl jaką ma dla Ciebie wartość? Może dla kogoś innego będzie cenniejszy?

A gdybyś go wymienił? Na coś co może wydać Ci się cenniejsze? Co to może być?

A gdybyś zamienił się jeszcze raz, na kolejny przedmiot? I jeszcze raz?

Zanotuj wszystkie swoje wymiany poniżej:

Czy każdy kolejny przedmiot był dla Ciebie cenniejszy?
Czy czasem źle oszacowałeś jego wartość?

NARODOWY STARY TEATR

DYREKTORKA

DOROTA IGNATJEW

ZASTĘPCA

DYREKTORKI

DS. ARTYSTYCZNYCH

JAKUB SKRZYWANEK

ZASTĘPCA

DYREKTORKI

DS. TECHNICZNYCH

I ADMINISTRACYJNYCH

DARIUSZ BARSZCZEWSKI

GLÓWNA

KSIĘGOWA

EDYTA LESZCZYŃSKA

PEŁNOMOCNICZKA

DYREKCI DS. WSPÓLPRACY

MIĘDZYNARODOWEJ

I ROZWOJU

DOROTA SEMENOWICZ

SAMODZIELNE STANOWISKO

DS. CONTROLLINGU

HELENA RÓWNICKA

SEKRETARIAT

MONIKA CHYLA

KIEROWNICZKA

MUZYCZNA

JUSTYNA SKOCZEK

KIEROWNICZKA LITERACKA

AGATA DĄBEK

SPECJALISTKA

DS. AUTORSKICH I LICENCJI

AGNIESZKA FRYZ-WIĘCEK

KOORDYNACJA PRACY

ARTYSTYCZNEJ

I IMPRESARIAT

DOROTA GRZYWACZ-KMIEĆ

(KIEROWNICZKA)

ALEKSANDRA KŁECZEK

KATARZYNA KOZA

AGNIESZKA SKIBIŃSKA

DZIAŁ PROMOCJI

I KOMUNIKACJI

ANNA-MARIA WOLNIAK

(KIEROWNICZKA)

DARIA BĘDKOWSKA

(ZASTĘPCZYNI KIEROWNICZKI)

MARTA FILIPIUK-MICHNIEWICZ

PIOTR KOŁODZIEJ (WYDAWNICTWA)

AGNIESZKA PONIKIEWSKA

ANNA SŁOWIAKOWSKA-POLAK

DZIAŁ SPRZEDAŻY I BIURO

ORGANIZACJI WIDOWNI

BARBARA KWIATKOWSKA

(KIEROWNICZKA)

MAREK BEDNARZ

MAGDALENA ŁADOSZ

KRYSTYNA PODOLECKA

ALEKSANDRA STAWARSKA-

-KOLASA

ARCHIWISTKA

ELŻBIETA WRZEŚNIAKA

MUZEUM (MICET)

ANNA LITAK

(KIEROWNICZKA)

DANIEL ARBACZEWSKI

ADAM PIWOWAR

ŁUKASZ ZALESKI

KATARZYNA PEPLIŃSKA-

-PIETRZAK

(KOORDYNATORKA

DS. DOSTĘPNOŚCI)

DZIAŁ

FINANSOWO-KSIĘGOWY

IWONA CHANUSZKIEWICZ

(ZASTĘPCZYNI GŁÓWNEJ

KSIĘGOWEJ)

MAŁGORZATA MICHALIK

IWONA NATYNA

SYLWIA SOCHACKA

JOANNA WÓJCIK

DOROTA ZAGRODZKA

STANOWISKO

DS. ARCHIWUM

ZAKŁADOWEGO

BARTŁOMIEJ HAŁATEK

INSPICJENCI

KATARZYNA GAWEL

ZBIGNIEW KALETA

HANNA NOWAK

KRZYSZTOF SOKOŁOWSKI

EWA WRZEŚNIAK

SUFLEK

TOMASZ DZIERWA

KADRY

RENATA MAŁUCHA

BHP I OCHRONA

PRZECIWOPOŻAROWA

TOMASZ MIKUŁSKI

IT

MARCIN KOWYNIA

DZIAŁ TECHNICZNO-

-EKSPLOATACYJNY

KRZYSZTOF FEDORÓW

(KIEROWNIK)

MONIKA BARANIK

GRZEGORZ BIELECKI

JAKUB BIEŃ

MARTYNA CHMIELEWSKA

MAGDALENA CHRZAN

LESZEK CZARSKI

KRZYSZTOF DZIEDZIC

MARIUSZ FEDEROWICZ

MARCIN FEDORÓW

DANIEL FORYSTEK

ADAM GĄDEK

MIKOŁAJ GŁOWACKI

MAREK GOLONEK

MARTA GONCZARKO

MAREK GÓRECKI

ROMAN GÓRKA

MICHAŁ JAKUBOWSKI

JANUSZ Z. JARECKI

WOJCIECH KIWER

WIESŁAW KOGUT

KRZYSZTOF KORZENIOWSKI

PAWEŁ KUNA

TADEUSZ KRUCZEK

PAWEŁ KULAWSKI

MAŁGORZATA MADERAK

PAWEŁ MADERAK

TOMASZ MŁYNARSKI

ŁUKASZ NOWAK

RYSZARD OGIEGŁO

JAN PACIA

ROBERT PANASIUK

PAWEŁ PAPIERNIK

URSZULA PIĄTEK

BOGUSŁAW PIERÓG

JACEK PUZIA

PAWEŁ RACHWAŁ

JANUSZ ROJEK

ANNA SAMIŃSKA-MEDOŃ

JULIA SIEKAŃSKA

ANTONI SKRZYNIARZ

MARZENA SMOLSKA

GRZEGORZ STERLIŃSKI

KRZYSZTOF STERLIŃSKI

TOMASZ STOPKA

MIKOŁAJ SZABLEWSKI

AGATA TARNAWSKA

MIROŚLAW WIŚNIEWSKI

MARIOLA WŁODARCZYK

EWA WYROBA

PIOTR ZIARKOWSKI

DZIAŁ TECHNICZNO-

-PRODUKCYJNY

DARIUSZ GĄDEK

(KIEROWNIK)

KRZYSZTOF SZCZYGIEŁ
(ZASTĘPCA KIEROWNIKA)
JOANNA FOLFASIŃSKA
(ZASTĘPCZYNI KIEROWNIKA
DS. KOSTIUMÓW)
JACEK OCHAL
(KIEROWNIK MAGAZYNU
REKWIZYTÓW, KOSTIUMÓW
I MEBLI)
ELŻBIETA ADAMCZYK
ELŻBIETA BEDNARCZYK
MARIA CIEPIELA
JERZY CIEŚLICKI
TOMASZ DOMITRZ
JERZY GYBA
MARIUSZ HODUR
CZESŁAWA JANICZEK
WOJCIECH KNUROWSKI
BARBARA KOPERA
KONRAD KULAWSKI
EWA LEWANDOWSKA
DAWID NIEDUŻAK
ELŻBIETA RACHWAŁ
ADAM ROJEK
JAROSŁAW SNOPEK
ZBIGNIEW WĄSIK
KAROL WŁODARCZYK
IZABELA WOJCIESZEK

ZAMÓWIENIA PUBLICZNE

AGNIESZKA GRABOWSKA
MICHAŁ KWINTA

DZIAŁ ADMINISTRACYJNO- -GOSPODARCZY

RAFAŁ KIERC
(KIEROWNIK)
MAŁGORZATA NOWAK
RYSZARD FOLFASIŃSKI
MARTA GADZIAŁA
JÓZEFA KWIECIŃSKA
PIOTR NICOŚ
MARIA RĄCZKA
ANNA SKUBAJA
NATALIA TOMCZYK
GRAŻYNA WĄSOWSKA

ZESPÓŁ AKTORSKI

MICHAŁ BADEŃSKI
BOGUMIŁA BAJOR
BOLESŁAW BRZozowski
BOGDAN BRZYSKI
IWONA BUDNER

NATALIA KAJA CHMIELEWSKA
JULIUSZ CHRZĄSTOWSKI
SZYMON CZACKI
LIDIA DUDA
KRYSTIAN DURMAN
MAŁGORZATA GAŁKOWSKA
ROMAN GANCARCZYK
KRZYSZTOF GLOBISZ
GRZEGORZ GRABOWSKI
MAGDA GRAŻIOWSKA
ALDONA GROCHAL
ALICJA JURKOWSKA
EWA KAIM
ZBIGNIEW W. KALETA
URSZULA KIEBZAK
EWA KOLASIŃSKA
PAULINA KONDRAK
ZBIGNIEW KOSOWSKI
PAWEŁ KRUSZELNICKI
KATARZYNA KRZANOWSKA
RADOSŁAW KRZYŻOWSKI
MIKOŁAJ KUBACKI
STANISŁAW LINOWSKI
WIKTOR LOGA-SKARCZEWSKI
MICHAŁ MAJNICZ
BEATA MAŁCZEWSKA
GRZEGORZ MIELCZAREK
ADAM NAWOJCZYK
ALEKSANDRA NOWOSADKO
BEATA PALUCH
ANNA PARUSZYŃSKA-CZACKA
FILIP PERKOWSKI
BŁAŻEJ PESZEK
DOROTA POMYKAŁA
PRZEMYSŁAW PRZESTRZELSKI
KAMIL PUDLIK
PAULINA PUŚLEDNIK
ANNA RADWAN
JACEK ROMANOWSKI
DOROTA SEGDA
KAROLINA STANIEC
ŁUKASZ STAWARCZYK
KRZYSZTOF STAWOWY
ŁUKASZ SZCZEPANOWSKI
MAŁGORZATA WALENDA
MAŁGORZATA ZAWADZKA
KRZYSZTOF ZAWADZKI

**NARODOWY STARY TEATR
IM. HELENY MODRZEJEWSKIEJ**
31-010 KRAKÓW
UL. JAGIELLOŃSKA 5

ZAŁOŻONY W 1781, SEZON 192
CZŁONEK UNII TEATRÓW EUROPY

WWW.STARY.PL

BIURO OBSŁUGI WIDZÓW

REZERWACJA@STARY.PL
OD PONIEDZIAŁKU DO PIĄTKU
9.00–16.00

SEKRETARIAT

TEL. 12 421 29 77
FAX 12 421 33 53
SEKRETARIAT@STARY.PL

KASY BILETOWE

ul. JAGIELLOŃSKA 1

TEL. 12 422 90 80
CZYNNA OD WTORKU DO SOBOTY
W GODZINACH 11.00–19.00
W NIEDZIELĘ
GODZINĘ PRZED SPEKTAKLEM

MICET

MUZEUM INTERAKTYWNE CENTRUM EDUKACJI

TEATRALNEJ
UL. JAGIELLOŃSKA 1
OTWARTE WTOREK – NIEDZIELA
11.30–19.30
WWW.MICET.PL

UL. STAROWIŚLNA 21

TEL. 12 428 47 00
CZYNNA GODZINĘ
PRZED SPEKTAKLEM

REDAKCJA PROGRAMU
DARIA BĘDKOWSKA
OPRACOWANIE GRAFICZNE
PIOTR KOŁODZIEJ
ILUSTRACJE
LEON FILIPIUK
FOTOGRAFIE
HAWA
REDAKCJA ZADAŃ
DANIEL ARBACZEWSKI
ŁUKASZ ZALESKI
KOREKTA
AGNIESZKA FRYZ-WIĘCEK
© NARODOWY STARY TEATR
KRAKÓW 2025

 **WARSZAWSKI
INSTYTUT
BANKOWOŚCI**

Mercedes-Benz
Zasada Auto

Ministerstwo Kultury
i Dziedzictwa Narodowego

